

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Index Eorum Quae In Lateranensis Synodi praecedentis appendice
comprehenduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179. INDEX EORVM QVÆ IN LATERANENSIS
Synodi præcedentis appendice compre-
henduntur.

D E S I M O N I A.

- I. Ne prelati vices suas ad terminandas causas sub anno precio committant.
- II. Ne sacerdos sub anno precio ecclesiarum regimen suscipiat.
- III. Quod pro excessibus corrigendis, aut criminibus puniendis, & quod pro examinatione aquæ vel ignis, a clericis vel laicis pena pecuniaria non debet exigi: & quod pro exactione pecunia, non debent persone suspendi, nec ecclesia interdicere: & quod a vicariis non debet pecunia exigi, ut eis diuina permittatur celebrare.
- IV. Quod episcopus ab ecclesia, quam consecrat, potest exigere procurationem moderatam, & nihil aliud.
- V. Quod in collectione denariorum beati Petri, ecclesia vel persone grauari non debent.
- VI. Quod ecclesia vel persona in visitatione grauari non debent.
- VII. Ne prelati in presbyteros talias & indebitas exactiones exercere, vel eos irrationabiliter grauare, vel inboneste tractare, aut sine capituli sui iudicio suspendere, aut eorum ecclesiæ interdicto subiungere presumant: & quod unus duas maiores ecclesiæ non debet habere, quarum una posset ei sufficere: & quod non debet aliquis sine ordine iudicario excommunicari.
- VIII. Episcopus ecclesiæ, quas de manibus laicorum eripuit, nouis non debet exactiōibus pregrauare.
- IX. Quod a prelatis non debent sub-
- diti viliter & inboneste tractari, vel indebitis exactiōibus vel procurationibus grauari: nec eorum ecclesiæ, sine manifesta ratione, & causa rationabili, interdicto supponi.
- X. Quod ab iis qui ad religionem transire voluerint, non debet aliqua pecunia exigi: nec prioratus vel capellania annua distractio vendi: nec ab eo, cui regimen ecclesiarū committitur, pro ipsarum commissione precium peti: nec pro sepultura, vel chrismatis & olei perceptione, vlla alicuius precii exactio debet exerceri.
- XI. Ne quis clericos vel laicos pro suis excessibus pena pecuniaria multare, sive pro examinatione ignis vel aquæ, pecuniam extorquere: aut pro indebita exactiōne pecunia, personas suspendere, aut ecclesiæ interdicere presumat: neque ad ecclesiæ visitandas, nisi semel in anno, aliquis accedat: nisi forte talis emergerit causa, ob quam oporteat eas sepius visitare: & etiam cum ea moderantia hominum & equitaturarum, quod qui in eis morantur, non debeant exinde merito querulari.
- XII. Quod ecclesia vel cauea subter ipsam facta, nec emi potest, nec redimi.
- XIII. Quod si qui, ut electioni aliquius consentirent, premium vel aliquod beneficium receperint, & hoc manifestum sit, aut exterius confessi inuite vel legitime conui-

Ooo iii

*Et si fuerint, ab altaris ministerio
perpetuo sunt deponendi. Si autem
manifestum non sit, nec confessi,
nec conuicti fuerint, & tamen
postea laborent infamia, eis ca-
nonica debet purgatio indici: in
qua si defecerint, tamquam tanti
sceleris autores, sunt puniendi.*

XIV. *Non esse alicui dandam ec-
clesiam intuitus opera.*

XV. *Quod si qui ecclesiastis simonia-
ce fuerint adepti, & hoc sit noto-
rium, eis debent priuari. Si vero
notorium non sit nec publicum,
& tamen postea laborent infa-
mia, cum violenta manu vel vi,
canonica sui ordinis debet eis pur-
gatio indici: in qua si defecerint,*

*beneficiis perpetuo debent carere
acquisitis. Talesque personae in
purgatione debent recipi, de quibus
verisimile sit quod non de-
beant alicuius rei obtenu penerare.*

XVI. *Quod pro regimine scholarum
nil debet praefari.*

XVII. *Quod pro licentia docendi
nil debet exigi aut promitti:
promissum vero, remitti: solu-
tum, debet reddi. Si autem huius
prohibitionis occasione distulerit
quis magistros congruos in locis
congruis ordinare, prelatusex of-
ficio suotibidem poterit viros idoneos
instructiōni præficere ani-
marum.*

XVIII. *Item de eodem.*

DE DOLO ET CONTUMACIA & calumnia alterius partium punienda.

I. *Quod in ecclesiasticis personis &
negotii rigor nimius non debet
exerceri, si propter hoc iustitia non
periclitatur.*

II. *Quod victus victori in causis
propriis, ubi forte, sicut cautum
est, pro absente sententia fera-
tur, debet condemnari.*

III. *Quod si quis causa rei seruan-
da in possessionem missus fuerit,
& alius intra annum posses-
sio-*

*nem secundum formam iuris non
intrauerit, licet postea veritate
tacita, literas a sede apostolica de
recuperanda possessione impetra-
uerit, de proprietate tantum est
audiendus.*

IV. *Item de eodem.*

V. *Quod ob peremptorium in die pri-
ma citationis factum, ubi magna
urgeat necessitas, potest appellari.*

DE DECIMIS PRÆSTANDIS.

I. *Quod decima pro temporalibus
non sunt commutande.*

II. *Quod de prouentibus molendi-
norum & pisciarum, & de fe-
no & lana decima debent per-
solui.*

III. *Quod decima de feno equitio,
pomis, pyris, & apibus, & om-*

*ni fructu cum integritate debent
persolui.*

IV. *Quod seruientibus & mercena-
riis de frugibus non decimatis de-
bita non debent impendi, & quod
de nutrimentis animalium deci-
ma debent prestari.*

DE CONIVGATIS ET SPONSIS

monasterium ingressis, vel ingredi volentibus.

- I. *Quod post legitimum consensum de presenti, licitum est alteri, altero etiam repudiante, monasterium ingredi, & altero in seculo remanente, si una caro non sunt effecti.*
- II. *Qui inuita uxore monasterium ingressus est, ea petente ad eam debet redire: sed & ea mortua, in seculo poterit remanere, sed aliam non potest accipere.*
- III. *Non debet vir sine uxore, vel uxor sine coniuge ad religionem conuolare, nisi qui remanet tam senex sit, quod sine suspicione posse in seculo commorari.*
- IV. *Si quis absque licentia uxoris monasterium sit ingressus, ea non vouente continentiam, ab episcopo poterit reuocari.*
- V. *Si quis habitum religionis suscepit, nondum vero professus est, & postmodum uxorem duxerit, non est cogendus ab ea recedere, & ad religionem transire.*
- VI. *Quod non recipitur illius viri apud Deum conuersio, cuius se-*
- quitur coniugalis fæderis profi-tatio: nec nullus ad sacros ordines est promouendus, nisi ab uxore continentiam profitente fuerit ab-solutus.*
- VII. *Quod uxoratus, nisi uxore eius profiteatur continentiam, & sibi velamen imposuerit, non debet ordinari.*
- VIII. *Quod si vir & uxor per car-nis commixtionem una caro non sint effecti, potest alter sine altero conuerti, & alter in seculo rema-nere.*
- IX. *Quod viro religionis habitum assumente, si uxor suspicione ca-reat, quod volet ad secunda vota migrare, continentiam professa, poterit cum filiis & familia remanere. Si autem talis non fuerit, a secularium hominum conuersatione debet se remouere: nec aliquis uxorem tonsurare, & cum ea presumat habitare.*
- X. *Quod post votum simplex, metu interposito factum, permittitur contrahere matrimonium.*

DE SPONSALIBVS ET MATRIMONIO

contracto siue contrahendo.

- I. *Quod si quis uxore incisa, aliam sibi matrimonio copulauerit, non potest postea ab ea recedere inuita, ne de dolo suo videatur lucrum reportare.*
- II. *Qui fidem dedit de aliqua du-cenda, si eam cognouit, & aliam postea acceperit, non est ab ea se-parandus, sed de fidei lesione pœ-nitentia iniungenda.*
- III. *Si qui infra annos matrimonio aptos fuerint despontati, a pa-*
- ctione nuptiali non possunt rece-dere, & ad aliud matrimonium conuolare.*
- IV. *Nullus consanguineorum alte-rinus sponsam atati nubili aptam, aliquando potest sibi matrimo-nio copulare.*
- V. *Qui sub conditione aliquam de-sponsauerit, non potest eam post-ea relinquere, quamuis condi-tio non extiterit.*
- VI. *Quod pubes dicendus est, qui*

- VII. *Quod si quis aliquam infra septimum annum despontauerit, potest matrimonium cum matre eius postea contrahere, cum desponsationes & matrimonia ante septimum annum fieri non possint, nisi postea consensus interuenerit: & filii ab ea suscepti, a paternavel materna hereditate non debent prohiberi.*
- VIII. *Quod si qui mutuo consensu se adiuicem receperint, dicentes, Ego te in meam, & ego te in meum recipio: licet alter eorum alii postea se copulauerit, debet ab eo vel ab ea separari, licet carnalis commixtio inter eos fuerit subsecuta.*
- IX. *Quod qui habitum religionis suscepit, si professionem non fecit, & aliquam sibi postea matrimonio copulauerit: non est cogendus ab ea recedere, & ad ecclesiam redire.*
- X. *Si vir dixerit mulierem ab eo cognitam, & ipsa negauerit, standum est viri veritati, si id affirmauerit iuramento: & si ipsa nubili etate proxima, alicui fuerit despontata, non licet alicui de consanguinitate viri eamducere in uxorem: nec fas est sponsa, aliquam de consanguinitate puerle matrimonio sibi copulare.*
- XI. *Matrimonia canonice contraria, non esse leuitate aliqua disoluenda.*
- XII. *Quod qui iurauit se aliquam ducturum, si postea ad alienas partes se transtulerit ea incognita, liberum erit mulieri ad alia vota transfire. Et quod sponsalia, sed non matrimonia, in conditione carente replete contrahantur.*
- XIII. *Quod si aliquis vi compulsus, aliquam sibi matrimonio co-pulauerit, & eam non cognouerit, & aliam postea suscepit, non est cogendus ad primam redire.*
- XIV. *Quod adulterium adulterio compensatur.*
- XV. *Quod si aliquis aliquam sibi copulauerit, & postea competerit ei coniunctam primam vel secundam linea, utraque debet perpetuo carere. Si autem in tertio vel supra gradua contigerint, a secunda debet separari, & prime adhaerere.*
- XVI. *Quod si quis uxore viuente aliam acceperit, vel de eaduenda ei fidem dederit: ab eius consortio perpetuo debet prohiberi.*
- XVII. *Quod si pari consensu contractum sit matrimonium, & vir ea incognita aliam duxerit, & eam cognouerit: secunda relata, prima debet adhaerere. Quamquam mulieri despontata & incognita liceat ad religionem transire, aliam tamen non potest in uxorem sibi copulare.*
- XVIII. *Quod si quis aliquam nubili etati aptam, in suam receperit, licet postea ab alio despontetur & cognoscatur, debet primo restituiri.*
- XIX. *Quod qui prohibentur coniungi, si postea se coniunxerint, possunt excommunicari, quounque de matrimonio cognoscatur.*
- XX. *Quod partibus absentibus veritas non potest plenarie inquiri: & quod ad eum, a quo appellatum est, causa non debet remitti.*
- XXI. *Quod si quis pendente lite matrimoniali aliam acceperit, & postea inter ipsum & primam diuortium fuerit celebratum, potest cum secunda remanere. Et quod non est dicendus consensus de presenti, licet verbis presentibus exprimatur, qui ex arbitrio dependet alieno.*

XXII.

- ANNO CHRISTI
A.D. 1179.
- XXII. *Quod si quis aliquam defponauerit, & eam non cognoverit, si postea aliquis eam accepterit & cognoverit, cum eo debet remanere.*
- XXIII. *De eo quod **
- XXIV. *Quod ob coeundi impossibilitatem non debet fieri diuortium.*
- XXV. *Quod non licet uxorem dimittere sine manifesta causa fornicationis: & tunc, ipsa viuente, tenetur continere.*
- XXVI. *Quod licet diuina officia prohibeantur, baptismus tamen parvularum, & paenitentia morientium non debet prohiberi.*
- XXVII. *Quod qui unam sororem despontauerit, si eam non cognoverit, potest aliam sororem sibi matrimonio copulare.*
- XXVIII. *Secundum matrimonium solenne primo clandestino praividicat: & matrimonium contra interdictum ecclesie contractum tenet etiam post ap-*
- pellationem.
- XXIX. *Si puberes contraxerint sponsalia, postea reclamantes non sunt audiendi: sed si ambo impuberes & reclamauerint, sunt audiendi: si vero alter pubes, alter impubes, & impubes reclamauerit, est audiendus.*
- XXX. *Quod non potest vir & mulier matrimonium suum accusare, nec alii, si octodecim annos tacuerint.*
- XXXI. *Actu extrinseco matrimonium presumitur adimpleri.*
- XXXII. *Eorum qui post motam questionem, vel ab accusatoribus consanguinitatem didicerunt, testimonium non valere. Nomina sunt etiam personae, & gradus ex utroque latere distinguendi, nec nisi per indices discretos, & pacem habentes, debet causa pertractari.*
- XXXIII. *Qui de matrimonio contrahendo fidem dederunt, communandi sunt eam seruare.*

DE POTESTATE IUDICVM DELEGATORVM,
& de variis literis diuersis temporibus
impertratis.

- I. *Licet inhibita fuerit appellatio, a secundo tamen delegato ad prium delegantem potest appellari.*
- II. *Accusatores, & eorum factores institutam impediens, ecclesiastica debet censura coerceri.*
- III. *Quod pro varietate literarum, in executione iudicibus est superflendum.*
- IV. *Quod non est standum sententiae, que manifestam continent iniuriam.*
- V. *Iudex delegatus alii vices suas committere potest.*
- VI. *Cause, que intra certum terminum decidenda committuntur.*
- Concil. Tom. 27.
- tur, nisi de communi consensu prorogetur, eo elapsa expirat mandatum. Et qui ad hortationem iudicis delegati venire neglexerit, secundum iudicis arbitrium poterit puniri.
- VII. *Cum iurisdictio delegatur, omnia videtur delegata, que faciunt ad iurisdictionem.*
- VIII. *Iudex delegatus causam appellatione remota commissam alii non potest committere re. ap.*
- IX. *Quod priores litere derogant posterioribus, nisi intentio prioris commissionis in posterioribus habeatur. Quod etiam si cau-*

P p p

- ANNO
CELESTI
1779.
- sa consensu partium alteri fuerit delegata, & alter ignorante altero, tacita priori commissione, eam alii impetraverit committi, propter dolum & fraudem debet alter in expensis condemnari.
- X. Quod iudex delegatus suam executionem potest demandare.
- XI. Item de eodem, & si quis ei resistiterit, potest eum coercere.
- XII. Quod ad iustam ordinarii commonitionem causa delegata debet differri, & papa propterea consuli.
- XIII. Quod non secundum formam in literis expressam, sed secundum rigorem iustitie est in causa procedendum.
- XIV. De eo quod supra 6. Cause: & si iudex aliter fecerit, & fines mandati excesserit, eius iurisdictio expirat.
- XV. Quod delegatus secundum priores literas potest in causa procedere, nisi expressim in posterioribus contineatur, causam ipsam ab eius examine subtractam.
- XVI. Quod qui semel officio suo fun-
- DE TESTIBVS COGENDIS VEL NON.
- I. Quod vocatus ad testimonium perhibendum, nisi venerit, est coercendus.
- II. Quod post publicationem attestacionum, testes non debent produci.
- III. Quod religiosi in propriis causis a ferendo testimonio non sunt expellendi.
- IV. Quod testis super crimine coniunctus non est audiendus.
- V. Scripta authentica, si in scriptura testes deceperint, robur non habent, nisi per manum publicam sint authenticata, aut authenticatum habuerint sigillum.
- VI. Testis ob crimen contra eum civiliter probatum, a testimonio repellitur, sed non aliter punitur.
- VII. Quod ad ferendum testimonium nullus sit cogendus, nisi timore aduersa partis se subtraherit: & quod laicus a clero in causam tractus, in foro forensi est conueniendus.
- VIII. Laicus contra clericum testimonium non potest perhibere, nisi suam vel suorum prosecutur iniuriam: sed nec tunc potest cum accusare.
- IX. Quod non sunt testes ultra tertiam productionem producendi.

ANNO
CHRISTI
1179.

- X. *Quod dicta testimoniis benigne debent interpretari, ne de perjurio notentur.*
- XI. *Quod in causa filiationis communem vicinie opinionem, standum est verbo viri & mulieris.*
- XII. *Quod post testimoniis renuntiationem in causa appellationis, super nonis articulis testes sunt admittendi.*
- XIII. *Quod licet iuramentis contrahuere.*
- XIV. *Quod qui personatui renuntiat, & pensionem soluit, non potest inniti institutioni.*
- XV. *Quod priuilegium, quod super relitigiosa imperatur, non valet.*
- XVI. *Quod testes sunt compellendi.*
- XVII. *Quod testes duplex debent prestare iuramentum.*
- XVIII. *De eo quod supra capite 3. Cum nuntius.*
- XIX. *Quod testes debent moneri, non cogi.*
- XX. *Quod iudices debent intrare ubi testes degunt, si decrepiti fuerint.*
- XXI. *Quod testes purgationis secundum propriam conscientiam iuare debent.*
- XXII. *Quod qui fornicarias habent, ecclesiastico debent beneficio spoliari: & quod latrones, & raptores, & de perjurio coniucti, non possunt testimonium perhibere.*
- XXIII. *Quod testes ad accusacionem matrimonii non sunt admittendi, qui tempore contracti matrimonii consanguinitatem scientes siluerunt.*

DE SECUNDIS NVPTIIS.

- I. *Quod non debet benedictio iterari.*
- II. *Quod sine infamia mulier infra tempus luctus nubere potest.*

DE APPELLATIONIBVS.

- I. *Quod non debet inquiri, cuiusmodi actio intendatur, sed primo rei veritas inquiratur.*
- II. *Quod appellatio de omni grauamine non est admittenda.*
- III. *Quod ubi sub praetextu appellationis noscitur crimen committendum, non est appellans defendendus.*
- IV. *Quod religiosus, ne castigetur appellans, non audiatur.*
- V. *Quod frustratoria dilationis causa appellans non audiatur, & quod morbo consimili laborantes in testimonium non admittuntur.*
- VI. *De eo quod supra cap. proximo, & quod iudex poterit terminum abbreviare, infra quem nisi appellationem fuerit appellans profectus, tenet sententia contra Concil. Tom. 27.*
- VII. *Quod tenet excommunicatio post appellationem ante interpolatam.*
- VIII. *Quod si iter arreptum fuerit ante accusationem factam, non est in causa procedendum.*
- IX. *Quod appellationi super incidenti questione factae, si sine ea principalis questio non posset terminari, est deferendum: & quod appellans inhibet etiam de falsa suggestione appellari non posse.*
- X. *Quod appellationi, pro qualcumque fiat causa leui, est deferendum: & de eo qui**
- XI. *Quod si causa appellantis re.*

P P P ij

- committitur licet aliquod speciale mandatum habuerit, ubi ei liberum liceat appellare: non est tamen audiendus, quia speciale mandatum derogat generali.
- XII. Quod ubi inhibita est appellatio, ibi et recusatio: et quod tunc incipit, cum iudices suscepint mandatum.
- XIII. Quod qui violentas manus in clericum iniicerit, appellans non audiatur.
- XIV. Quod in criminibus notoriis non est deferendum appellationi, et de eo quod supra 7. Cum sit.
- XV. Quod si quis ab aliquo appellauerit pro aliqua re, et postea coram eodem super alia conueniat, potest eum velut suspectum evitare.
- XVI. De eo quod supra 12. cap. Super eo.
- XVII. Quod si quis appellauerit, nisi sit appellans religiosus, est audiendus.
- XVIII. Quod delegatus potest accusari.
- XIX. Quod appellans metu literarum, quas scit impetratas, non est audiendus.
- XX. De eo quod supra 3. capite, Quod vero.
- XXI. Quod de facto excommunicatus, licet non de iure, de facto absolu posse.
- XXII. Quod litera, pendente ap-
- pellatione, impetrari non valent.
- XXIII. Quod si cuius possessio post appellationem fuerit turbata, archiepiscopus potest emendare.
- XXIV. Quod archiepiscopus post appellationem potest excessus corriger, de quibus non appellatur.
- XXV. Quod religiosi pro existenda disciplina appellantur non sunt audiendi.
- XXVI. Quod super res spirituali ad secularis iudicem non est appellandum.
- XXVII. Quod qui publica laborat infamia, testibus deficiens, ad purgationem est cogendus: et quod pro inimicitia vel manifesta causa suspicionis, potest ordinarius evitari.
- XXVIII. Quod obtentu appellationis non potest quis excusari, quin ad vocationem cardinalis debeat venire.
- XXIX. Quod qui iurant iudicio sifeti, et postea appellant, compellendi seruare que iurant, vel intra quadraginta dies prosequi appellationem.
- XXX. De eo quod supra 24. cap. Significauit.
- XXXI. De eo quod supra 9. cap. Super eo.
- XXXII. De eo quod supra 22. cap. Ex literis. Et quod non reicitur, qui volens possessionem ingredi, vi repellitur incontinenti.

VT ACTOR RESPONDEAT EI QVEM conuenit.

- I. Quod actor ei quem conuenit, super alii negotiis in eodem iudi-

cio tenetur respondere.

II. De eodem.

DE EO QVI CONSANGVIN EAM VXORIS suæ, vel sponsam patris sui, vel consanguineam sponsæ propriæ cognouit.

- I. Quod qui matrem vel sororem vel filiam uxoris sua cognou-

- ANNO
CHRISTI
1179.
- rit, debet sine coniugio perpetuo permanere, & ipsa.
- II. Quod si quis pueram non septen-nem desponsauerit, & postea eius matrem in uxorem duxerit, non sunt separandi.
- III. Quod si filius patris sponsam cognouerit, pater vero eam non, ea viuente aliam poterit habere.
- IV. Quod qui sponsa intacta ma-trem eius cognouit cum alia ma-trimonium contrahere, & illa alii nubere potest.
- V. Quod uxore viuente, maritus sciens cum alia legitime contrahe-re non potest.
- VI. Quod qui sponsa intacta, eius consanguineam cognouit, ipsa eum petente, debet absoluiri.
- VII. De eo quod supra 1. capite, Si quis.
- VIII. Quod qui sponsa intacta, ta-men eam cognoscere tentauerit, & consobrinam eius postmodum duxerit, ab ea est separandus.

DE RELIGIOSIS VIRIS DECIMAS
ex priuilegio non præstantibus, & de priuilegio
abutentibus.

- I. Quod non possunt religiosi sine au-toritate episcopi, portiones vel antiquos redditus minuere, vel pa-rochias diuidere.
- II. Quod religiosi ex prediis condu-ctis decimas soluere debent.
- III. Quod religiosi de laboribus quo-propriis manibus vel sumptibus colunt, & de animalium nutri-menitis, a decimarum præstatio-ne sunt immunes.
- IV. Pacificam posse fieri compo-sitionem super decimis.
- V. Fratribus* Cisterciensis ordinis, Templieri, Hospitalarii, labo-rum suorum decimas indulgeri cunctis de noualibus.
- VI. De prediis, traditis rusticis ad excoendum, monachos debere de-cimas dare.
- VII. De eo quod supra 3. capite, Fra-ternitatem.
- VIII. De eo quod supra 3. cap. Fra-
- ternitatem: & quod summus pontifex dicit preter solitum, ab eo debet exponi.
- IX. Monasteria de suis prediis de-cimas non debent præstare.
- X. Monachis non alias decimas quam de noualibus indulgendas.
- XI. Priuilegium sequens, priori non deroget conuentioni.
- XII. Monachi decimas dare debent de prediis, de quibus prius da-bantur.
- XIII. & XIV. Abbas non debet detinere qua ad episcopum perti-nent, nisi auctoritate Romani vel sui pontificis.
- XV. Clericis non sunt decimæ in-distincte exigenda.
- XVI. Clerici a clericis non debent de-cimas exigere, sed illi eis tenentur soluere, qui ab eis spiritualia per-cipiunt.

DE ILLIS QVI INCIDVNT IN CANONEM
datae sententiae, vel incidere videntur: & qui sunt
ad sedem apostolicam propter absolu-
tionem mittendi.

- I. *Qui ignoranter manus violentas iniecerit in clericum, excusatur.*
- II. *Non possunt per abbatem absolu-
ni, qui ante religionem suscep-
tum in Canonem datae sententiae
inciderunt.*
- III. *Qui viros religiosos leserunt,
apostolico conspectu se debent pre-
sentare: & de eo quod supra ca-
pite, Pro Christo.*
- IV. *Religiosi, sicut alii, pro violen-
ta manuum injectione in cleri-
cos, sunt euitandi.*
- V. *Tam mandantes quam malefa-
ctores, pro violentia manuum in-
jectione in clericos, sicut excom-
municati sunt euitandi.*
- VI. *Qui in fratres Templici violentias
manus iniiciunt, sunt excom-
municati.*
- VII. *Si clerici impuberes se se inui-
cem percusserint, vel puberes ex
iocosa levitate, & magistri disci-
pulos causa correctionis, non inci-
dunt in Canonem datae sententiae.*
- VIII. *Religiosi se se inuicem percu-
tientes, a suo abbate vel episcopo
possunt absoluvi.*
- IX. *Qui pretextu officii clericum la-
serit vel vulnerauerit, ab episco-
po suo potest absoluvi.*
- X. *Qui clericum cum inferentem la-
dit repellendo, vel cum matre vel
sofore inuechitur, vel etiam filia,
non incidit in Canonem datae sen-
tentiae.*
- XI. *Qui conuersis violentas manus
iniiciunt, sunt excommunicati.*
- XII. *Qui sui iuris non sunt, vel eti-
am mulieres, si in clericum violen-
tas manus iniecerint, ab epi-
scopo suo possunt absoluvi: & deli-
cati qui magnum laborem sus-
tinere nequeunt, possunt excusa-
ri quo minus ad apostolicam se-
dem mittantur pro violentia ma-
nuum injectione.*
- XIII. *Qui incident in Canonem
datae sententiae, si sine periculo
Romanum pontificem adire ne-
quiuerint, ab episcopo suo possunt
absoluvi.*

DE IVRE PATRONATVS ET CLERICORVM
institutionibus.

- I. *Rectorem ecclesie sue, in illa de-
bere residere, nisi iusta causa sub-
fit, uno etiam presentato & non
instituto, alium post presentatum
& institutum preferri.*
- II. *Concessio laici super ecclesia, sine
consensu episcopi, est inutilis, et
iam collegio facta.*
- III. *De eo quod supra 13. capite, Re-
latum.*
- IV. *Si qui aduocationes ecclesiarum
acquisierunt, ut ad easdem filios
& nepotes presentent, eis possunt
spoliari.*
- V. *Firmarii vetitam esse presenta-
tionem.*
- VI. *Si ecclesia non vacans alicui a
patrono concedatur, postea ea va-
cante alio instituto, posterior pre-
ferri debet, & laicus etiam loco
religioso ius patronatus licet po-
test conferre.*

ANNO CHRISTI
1179.

- VII. Secundum patronorum traditiones, ecclesiarum ordinaciones non sunt mutande.
- VIII. Si a patrono clericus episcopo idoneus fuerit presentatus, & postmodum alius aequaliter idoneus: episcopi relinquitur arbitrio, quis alteri preferatur. Verum si collegium vel religiosa persona presentauerit, qui prior tempore, potior est in iure.
- IX. Longa prescriptio robur dat concessionem a laico factam sine episcopali auctoritate.
- X. Emptionis titulo non debet ius patronatus acquiri.
- XI. Concessio ecclesiarum viventibus personis facta, est euacuanda.
- XII. Per episcopum potest in ecclesia persona instituti, si cuius ordinatio propter controversiam laicorum differatur.
- XIII. Si fundus ematur, ius patronatus acquiritur.
- XIV. Ius patronatus licite potest ordinari.
- XV. Filii ecclesias a parentibus fundatas non debent auctoritate propria detinere, nec alius conferre.
- XVI. Ius patronatus annexum est spirituali, & ideo non potest vendi.
- XVII. De eodem.
- XVIII. Nullus ecclesiam vel quod ecclesiastici iuris est, monasteriis vel canonicis sine episcopi auctoritate potest conferre.
- XIX. Episcopi personas debent admittere idoneas in ecclesiis, in quibus adepti sunt presentationes.
- XX. Qui ab eo presentatus creditur, & ab ordinario instituitur, licet alius postea patronatus ius enicerit, non est propter hoc ab ecclesia destituendus, & de eo quod supra II. c. Ea quae; & de eo quod supra 6. cap. Illud in fine.
- XXI. In ecclesiis quarum ordinatio differtur, ab episcopo debet aconvenimus constitutus.
- XXII. Episcopi debent instituere, patrui consentire.
- XXIII. Quod episcopi consensus subsequens potest sufficere.
- XXIV. Personae ecclesiarum, in quibus monachi habent ius presentandi, monachis de temporalibus, episcopi de spiritualibus debent respondere.
- XXV. Renuntiatio ecclesiarum in manibus episcopi fieri debet, non patrui.
- XXVI. Defensor appellans audiatur.

D E V S V R I S .

- I. Non admittitur dispensatio, ut accipientur usurae.
- II. Contractus usuram continet, licet ex forma sic transeat.
- III. Fructus in sortem sunt computandi.
- IV. Quod usura sub iuramento promissa, sunt soluenda.
- V. Usura ante interdictum vel post percepta, sunt soluenda.
- VI. Nullus ad usuras soluendas est cogendus, nisi ad earum te-
- neatur solutionem.
- VII. Fructus reddituum in sortem sunt computandi.
- VIII. Sorte recepta, pignus est restituendum.
- IX. Clericus usuras accipiens, nisi ubi de manu laicali beneficium ecclesia redimat, officii sui periculum debet sustinere.
- X. De eo quod supra 8. capite, Nihil minus.

DE IVRAMENTIS SERVANDIS.

- I. Non est contra iuramentum ve-niendum, nisi vergat ad interi-tum salutis.
- II. Contra iuramentum ex causa licite potest veniri.
- III. Qui iurant, compellendi sunt iuramentum seruare.
- IV. Clerici pro periurio ecclesius per-petuo debent priuari.
- V. Non debent ecclesias regere, qui criminis periurii sunt irretiti.
- VI. De eo quod supra 4.c.Tuano.
- VII. Compulsus iurare, debet ab-soluui.

DE CLERICIS MATRIMONIO COPVLATIS,
& aliis fornicarias habentibus.

- I. Clerici concubinas habentes, eas compelli possunt abiurare.
- II. Clerici in subdiaconatu & su-pra, qui infra quadraginta dies post commonitionem fornicarias non remouerint, ecclesiastico be-neficio debent priuari.
- III. Simplex beneficium clero po-test concedi coniugato.
- IV. Subdiaconorum, de quorum incontinentia timetur, matri-monium est disimulandum.
- V. Pro bono pacis, quod est illici-tum disimulatur.
- VI. Clerici qui citra subdiacona-tum matrimonium contrahunt, ab uxoribus non debent separa-ri, nisi de communi consensu ad religionem voluerint transire. Si vero in subdiaconatu & su-pra ad matrimonium conuola-uerint, uxoribus inuitis debent segregari.
- VII. Sacerdotes qui uxores ad com-
- monitionem episcopi dimittere nolunt, officio & beneficio pos-sunt priuari.
- VIII. Clerici, siue in sacris ordi-nibus constituti, siue infra, no-lentes dimittere fornicarias, be-neficio possunt priuari.
- IX. Si sacerdos fornicariam non di-miserit, debet suspendi: & quo-usque eam dimittat, in suspen-sione permanere.
- X. De eo quod supra 2. cap. Sicut; & de eo quod supra capite octa-no, Si autem.
- XI. De eodem.
- XII. Episcopus potest eum absolu-re, qui clericum vulnerauit.
- XIII. Minus malum, ut maius vitteretur, est tolerandum.
- XIV. Permititur subdiacono cui-dam contrahere matrimonium.
- XV. Sacerdos non debet tabernas frequentare.

DE ORDINATIONE FILIORVM
sacerdotum, & eisdem in ecclesiis paternis
non tolerandis.

- I. Non debet aliquis permitti habe-re ecclesiam, in qua pater eius proxime ministrauit.
- II. Filii sacerdotum non debent ad ordines admitti, nisi in monasti-rio vel canonica regulari vita fuerint probati.
- III. Non debet aliquis in ecclesia,

ANNO
CHRISTI
1179.

- in qua pater eius ministravit, ministrare.*
- IV. *De eodem.*
- V. *Si episcopus scienter in paterna ecclesia aliquem instituit vel ignoranter, dum ad eamdem ipsum postea ordinauerit, potest in ea remanere.*
- VI. *Si filius sacerdotis ad sacros ordines fuerit promotus, potest ecclesiastici beneficii obtinere portionem.*
- VII. *Quilibet ab ecclesia, in qua*

DE IVDÆIS, ET NE CHRISTIANI eorum mancipia fiant.

- I. *Judei ad baptismum non sunt compellendi: sed si voluerint, absque calunnia Christiani efficiantur. Nullus etiam eos sine indicio vulnerare, vel eis res suas auferre, vel eorum solennitates perturbare presumat.*
- II. *Non debet clericus ad secularem iudicem trahi, nec debet al-*
- quis Iudeis seruire, nec nutrices Christianas eis licet habere, aut obstetrices.*
- III. *Iudeis quocumque titulo non licet parochias occupare, nec a Christianis sunt eis homagia prestanda.*
- IV. *Iudei Christiana mancipia non debent habere.*

DE MONACHIS ET MONIALIBVS SINE probatione receptis, & in probatione positis recedere volentibus.

- I. *Habitus religionis ante decimumquartum annum suscepimus, quomodo licite potest relinquiri.*
- II. *Qui habitum religionis ante professionem deserunt, in secularibus non debent ecclesias admitti.*
- III. *Qui habitum non suscepimus, nec professionem fecimus, licet de suscipiendo coram episcopo votum fecerimus, si postea uxorem duxerimus, non est cogendus eam dimittere, & ad ecclesiam cui se denouit, redire.*

DE SPOLIATIS RESTITVENDIS VEL NON.

- I. *Qui spoliatus renuntiavit ecclesie, et si eam pluries abiurauit, est restituendus.*
- II. *Idiotæ personæ non discrete peremptorias reprobant exceptiones.*
- III. *Judices debent ad locum ve-*
- nire, in quo facilius partes pos-*
- sunt esse presentes.*
- IV. *Si spoliatus quis renuntiauerit ecclesie, licet id iuramento firmauerit, nullum exinde generatur ei praividicium.*
- V. *Prius est de violenta electione,*

Q. q. 9

- quam de canonica institutione, agendum.
 VI. In possessorio iudicio criminis obiectione non retardat principalis causa executionem.
 VII. Quae vi & metu facta sunt, in irritum debent reuocari.
 VIII. Spoliatus debet restitui, licet ei obiciatur, quod filius fuerit sacerdotis proxime ministrantis, vel quod inde soluerit pensum.
 IX. Qui violento succedit possessori, velut ipse potest conueniri.

DE IVRAMENTO CALVMNIAE.

- I. Clerici non debent prestare iuramentum de calumnia, nec aliud, pralato inconsulto.
 II. In causis super rebus spiritualibus non est iuramentum de calumnia prestandum.
 III. Neque prestatur iuramentum de calumnia ab his qui causam sciant.
 IV. Religiosi debent sibi aconomum statuere, qui iuramentum de calumnia valeat subire.
 V. Iuramentum de calumnia a quocumque est prestandum.
 VI. Qui debitum vel accessiones initiat, iuramentum de calumnia debet prestare.

DE EXCESSIBVS EPISCOPORVM contra suos archidiaconos, & archidiaconorum contra suos episcopos.

- I. Episcopus potest institutiones ab archidiacono post prohibitionem factas irritare.
 II. Non licet alicui sub obtentu alii cuius consuetudinis, sanctorum patrum transgredi institutiones, nec sine licentia episcopi curam committere animarum.
 III. Non licet archidiacono ecclesias vacantes occupare & detinere.
 IV. Consuetudines ecclesiarum archidiaconis debita, ab episcopo non possunt minui, sed eis debent integræ conservari.
 V. Vno archidiaconatu debet omnis esse contentus.

QVIBVS ET QVANDO ET INFRA QVAM atatem ecclesiasticum beneficium conferatur.

- I. Non nisi his qui atatem habent & scientiam, ecclesia sunt conferenda.
 II. Nemini infra decimumquartum annum constituto, ecclesia personatus vel regimen est concedendus.
 III. De eodem; & quod nullus quasi iure hereditario debet in paterna ecclesia collocari.
 IV. Si minor quindecim annis ante Concilium celebratum in ecclesia fuit institutus, non est ab ea amouendus.
 V. Ad personatum parochialis ecclesia, non nisi subdiaconus debet admitti, vel supra, nisi ex dispensatione.

ANNO
CHRISTI
1179. DE DISPOSITIONE CLERICORVM,
& de dispensatione circa eosdem facta.

- I. *Fauore religionis admittitur, qui alias non admitteretur.*
- II. *In ordine simoniace acquisto quomodo potest quis tolerari.*
- III. *Qui literas summi pontificis falsavit, in monasterium districte religionis debet detrudi, officio & beneficio spoliatus.*
- IV. *Confessio super crimine coram iudice seculari facta, clericu non preiudicat: nec si aliquis pro suis excessibus sit depositus, seculari iudici est tradendus.*
- V. *Clericus qui duellum sponte obtulit, vel oblatum suscepit, de rigore est deponendus.*
- VI. *Sacerdos qui in duello partem digitu amishi, non debet tolerari.*
- VII. *Sacerdos qui puerum causa disciplina percussit, ita quod expirauerit, est deponendus.*
- VIII. *Qui decimas vel ecclesiarum dispositiones laico in seculo manenti concesserit, est deponendus.*
- IX. *Qui furtive ordinem diaconi suscepit, nisi sub anathemate facta esset prohibitio, potest promoueri in sacerdotem.*
- X. *Clerici excommunicati vel interdicti, qui ante absolutionem diuina celebrare presumperint, perpetuo sunt deponendi.*
- XI. *Qui in conflitu ubi homines interfecti sunt, lapides projecit: si neminem percussit, potest in ordine tolerari.*
- XII. *Actione ut causa clericu imputatur.*
- XIII. *Sacerdos post perpetratum homicidium quomodo potest in ordine sustineri.*
- XIV. *Actionem mortis clericu non imputari.*
- XV. *Presbyter propter membra deformitatem prohibetur celebrare.*
- XVI. *Clerici, habitu relicto in criminis reprehensi, per ecclesiasticam iustitiam non debet liberari.*
- XVII. *Clerici non debent esse ministri vel procuratores laicorum: quod si fecerint, & pro aliquibus capiantur, indignum est eis ab ecclesia subueniri.*
- XVIII. *Officium potest exequi episcopus, qui loco tantum renuntiauit.*
- XIX. *Neque serui neque spurii sunt ordinandi, nec aliquis seruilis conditionis.*
- XX. *Qui in remotis partibus sunt ordinati, eorum literas debent habere, qui eis manus imponunt: & incogniti per aliquod tempus debent esse in suspeso, ut de eorum actibus alii infrauantur.*
- XXI. *Officium diacono reddi potest, qui alium vulnerauit.*
- XXII. *Inuito prelato non debet subditus promoueri. Non in sublimitate graduum, sed amplitudine meritorum, regnum Dei acquiritur.*
- XXIII. *Diebus dominicis non licet alicui, nisi summo pontifici, in subdiaconum aliquem ordinare, nec in vigilia pentecostes.*
- XXIV. *Extra quatuor temporum ieiunia non sunt aliqui ad sacros ordines promouendi.*
- XXV. *Licite potest quis in diebus dominicis aut aliis festiis aliquos ad minores ordines promouere.*
- XXVI. *Clerici ignota sigilla de ordinatione deferentes, non sunt admittendi.*

Concil. Tom. 27.

Qqq ij

NE CLERICVS ET MONACHVS
secularibus se immisceat negotiis; & de regula
religiosorum.

- I. Monachi non debent villas ad firmam tenere vel ecclesias.
 II. Religiōsi ad legendas leges & confectiones physicas ponderandas de suis claustris non debent exire.
 III. Monachi non debent causa lucri negotiari, vel a laicis firmas habere, vel laici ecclesias ad firmam tenere.
 IV. Clericis non licet causam sanguinis agitare: clerici etiam comam nutrientes, ab archidiaco-
- nis tondeantur vel iniici.
 v. Fratres sine proprio debent vine-
 re, priori professionem facere, cruce
 em non debent accipere, in hospiti-
 talibus possunt oratorium con-
 struere, episcopi licentia non re-
 quisita.
 VI. Monachi de claustro extentes
 redire tenentur ad monasteria,
 in quibus fecerunt professionem.
 VII. Monachi non regulariter vi-
 uentes, per alterius ordinis insi-
 tutionem debent puniri.

DE PACTIONIBVS LICITIS ET ILLICITIS
in rebus ecclesiasticis.

- I. Sub anno censu usque ad cer-
 tum terminum potest ecclesia te-
 neri ad firmam.
 II. Propter ingratitudinem, quod
 actum est renocatur.
 III. Inter ecclesiasticas personas su-
 per decimis transactio facta,
 rata perpetuo debet persistere &
 inconclusa.
 IV. Nulli concedenda sunt ecclesiae,
 ubi alii nominatim succedant.
 V. Transactio per abbatem vel
 priorem cum literis ratificationis
 conuentus facta, rata debet
 permanere.
 VI. Transactio super controversia
 ecclesiae facta, qua speciem conti-
 net simonia, in irritum debet
 renocari.
 VII. Decima ablate, sine diminu-
 tione sunt restituenda.
 VIII. Non debet aliquis pensionem
 ecclesiae soluere, ut facilius ad
 suos transferatur.
- IX. Clericus sine auctoritate episco-
 pi non potest ecclesiam constituere
 censualem.
 X. Compositio coram extraordina-
 rio delegato facta, si non est iuri
 contraria, ab episcopo non debet
 irritari: sed census ob hanc abs-
 que auctoritate episcopi solutus,
 vitam soluentis non excedit.
 XI. Sine diaconate, vel officiale
 suorum auctoritate, ecclesia non
 sunt occupanda.
 XII. Collusores beneficiis, de qui-
 bus collusum est, debent spoliari.
 XIII. Canonem auctoritate epi-
 scopi & iuramento interueniente
 constitutum, soluendum.
 XIV. Filii personatum, vel alii qui
 in ecclesiis se vacantes intru-
 dunt, non possunt eas sub appella-
 tionis obtentu occupare.
 XV. Super re sacra in litigium de-
 ducta transigi non potest.

ANNO CHRISTI 1179. DE ALIENATIONE RERVM ECCLESIAE,
& earumdem reparacione.

- I. Res ecclesie pignori obligata, affilio vel herede obligantibus, ecclesia debent resarciri.
- II. Personae debent ecclesiastis reparare.
- III. Possessio ecclesie sub conditione donata, non potest nisi in casu reuocari.
- IV. Terras de filiis extirpatas, eis a quibus sunt extirpatae, potest episcopus concedere ad annum censem tenendas.
- V. Clerici de his, qua intuitu ecclesie acquisierunt, nullum de iure possunt facere testamentum.
- VI. Si clericus a Kalendis Martii usque ad Kalendas Nouembris deceperit, dispositionem fructuum illius anni pro sua voluntate poterit habere.
- VII. Non licet conditionem ecclesie facere deteriorem, nec licet colonum expensis factis in fundo ecclesie defraudari.
- VIII. Clerici de mobilibus perecclesiam adeptis non possunt condere testamentum.
- IX. De redditibus * episcopi debita * f. ecclesie pro utilitate ecclesie contracta, episcopi sunt persoluenda.

VNI PLVRA ECCLESIASTICA BENEFICIA
non committenda, nec vnum inter plures diuidendum, & de in beneficio sibi assignato non residentibus.

- I. Qui in duabus ecclesiis prebendam habet, ab ea tantum poterit communia exigere, cui in propria voluntate persona deservire.
- II. Qui sufficiens ecclesiasticum habuerit beneficium, si de alio literas summi pontificis obtinuerit, prioris beneficii non facta mentione, dignum est, cum a iudicibus non exaudiri.
- III. Qui duas habet ecclesiias, si altera fuerit spoliatus, non est restituendus.
- IV. Nec dignitatum permutatio,
- nec prabendarum diuisio est facienda.
- V. Qui in diuersis ecclesiis curam habet animarum, vicarius non potest esse in aliena.
- VI. Pralati non debent clericos a scholis renocare.
- VII. Non debet archidiaconus prebenda carere in ecclesia, in qua est archidiaconus.
- VIII. Archidiaconus uno archidiaconatu debet esse contentus.
- IX. Servientes fratribus hospitalis, suos non debent redditus amittere.

DE EXCOMMUNICATIS.

- I. Excommunicati, si excommunicationis causa tacita, priuilegium meruerint absolutionis, cogendi sunt redire: sed si dubium fuerit, & veritatem sint confessi, poterit eis purgatio de hoc iudicii.
- II. Contra appellationem ab adversario interpositam, potest index alium absoluere, prestita tamen iudicio sibi cautione.
- III. De eodem.
- IV. Sententia post appellationem la-

Qqq iii

- ta, neminem ligat. Sed si ante appellationem fuerit quis excommunicatus, praesita cautione iudicio sibi, potest eum archiepiscopus absoluere.
- v. Hospitalarii non debent nominatum in excommunicatione defunctos in Christianorum cœmeterio sepelire.
- vi. Nominatum excommunicatus

non est in hospitio recipiendus. De cœmeteriis etiam vel ecclesiis vel ecclesiasticis quibuslibet professionibus non sunt tenseria praestanda, & multa alia que in decretris continentur.

- vii. Sententia excommunicacionis vel interdicti sine satisfactio- ne congrua non est relaxanda.

DE CONIVNGENDIS FILIIS ANTE vel post compaternitatem genitis.

- i. Geniti ante vel post compaternitatem, in matrimonio possunt coniungi, excepta persona per quam venitur ad compaternitatem.
- ii. Malignantibus non debet dolus vel fraus patrocinari.

QVI FILII SINT LEGITIMI, ET DE exactione dotium post diuortium; & ad quem pertineat huius causæ cognitio.

- i. Ante matrimonium geniti, per matrimonium post contractum sunt legitimi.
- ii. Post diuortium dotem esse restituendam.
- iii. Non est exheredandus, qui cumque ante despunctionem est natus.
- iv. Ad regem, non ad ecclesiam, pertinet, de rebus hereditariis indicare.
- v. Nati ante diuortium vel concepi filii vel filia, sunt legitimi.

DE RAPTORIBVS ECCLESiarVM & violatoribus: quando etiam post peractam poenitentiam neganda sepultura ecclesiastica, nisi satiscent de anno restituendo.

- i. Raptori rerum ecclesiasticarum, nisi ablata restituat, vel de restituendo cautionem dederit, poenitentia est deneganda: & statim ceperit, clerici eius sepulta- bus satisfacere tenentur.
- ii. Heredes de parentum excessi- iii. Pro furibus & latronibus iniuriando occisis, non est orandum.
- iv. Defuncto nocet, quo ad ecclesiasticam sepulturam habendam, contemptus propinquorum.

DE POENITENTIA.

- i. Delicti qualitas & quantitas, etas delinquentis & scientia, sensus & conditio, in poenitentia sunt respicienda. Conatus etiam non minus, quam effectus est puniendus.

- ANNO CHRISTI
1179.
- II. Secreto delicto secreta debetur paenitentia.
 - III. Peregrinationis votum redimi potest.
 - IV. Quod nullus a non suo indice potest ligari vel absolu: nec alii cui a non suo episcopo remissio dari.

DE SENTENTIIS ET INTERLOCUTIONIBVS.

- I. Sententia a propriis iudicibus latita, posterioribus preiudicat.
- II. Possessione alicui adiudicata, non sufficit pignus dari.
- III. Lex sopia non debet resuscitari.
- IV. Non licet archidiaconis in aliis quos sententiam promulgare.
- V. Si sententia feratur iniqua, debet evacuari.

DE LEPROSIS.

- I. Valet concessio viuente persona facta, dummodo fuerit lepra percussus. Testes etiam moneri debent, non cogi.
- II. Vxores viros suos leprosos, & viri uxores sequi debent, vel illos viuentibus continentiam servare.
- III. Vxores propterlepram non sunt dimittenda, sed illis petentibus debet debitum reddi: leprosietiam matrimonium licite possunt contrahere.
- IV. Rectoribus ecclesiarum lepra percussis dandus est coadiutor, qui curam habeat animarum.

DE PRÆSCRIPTIONIBVS.

- I. Quadragesimaria prescriptio, nisi in casu, locum obtinet in ecclesiis.
- II. In iudicio finium regundorum vterque est actor & reus. Proniora etiam sunt iura ad absoluendum, quam ad condemnandum, excepta causa liberali.
- III. Prescriptio triennalis ecclesie sufficit.
- IV. Liberum unicuique, inri suo renuntiare.
- V. Nulla antiquorum dierum possessio, male fidei possessorem liberat, quantum ad eum, nisi resipuerit.
- VI. Quadragesimaria prescriptio seruatur.
- VII. Contra tricennalem prescriptiōnem nullius vox est audienda.
- VIII. Limites parochiarum non prescribuntur.

DE VICARIIS MONACHORVM & aliorum.

- I. Vicarii a monachis non sunt recipiendi sine honesta sustentationis assignatione.
- II. Persona succedens non potest vicarium a predecessorē institutum remouere, vel eius minuere constitutam portionem.
- III. Vicarii in vicariis suis alios constituere non possunt.
- IV. Si vicarii, qui fide vel iuramento prius sunt obligati, contra personas se exercent personatum petentes: vicaria debent spoliari, & de cetero in eodem episcopatu non debent admitti ad officii executionem.

v. Qui sufficientem habet in vicaria aliqua suffestationem, aliam petens non exaudietur.

DE ELECTIONIBVS ET ELECTORVM potestate.

- I. Electus ante confirmationem electionis de rebus ecclesie disponendi nullam habet facultatem.
- II. Elec*tio illius*, qui nuper schismate abiurato, ad unitatem ecclesie rediit, si a schismatico voluntate ordinem accepit, nisi aliud impedit, debet confirmari.
- III. Filius canonici, etiam maculas in oculo habens, potest in episcopum eligi & ordinari.
- IV. Munere alterius interueniente committitur simonia.
- V. Elec*tio in episcopum translatata*, rata debet esse & confirmata.

DE INTERPRETATIONE VERBORVM & rescriptorum.

- I. Cum aliqua sub disunctione mandantur, alterum sufficit.
- II. Constitutiones nouae, negotiis dant formam futuris.
- III. Ad communem verbi intelligentiam in ambiguis est recurrendum.
- IV. Litera impetrata contra monachos Cisterciensis ordinis, non valent, nisi in literis mentio ordinis Cisterciensis habeatur.
- V. Si filium literarum summi pontificis fuerit fractum, non est secundum illas in causa procedendum.
- VI. Ad hoc ut literae posteriores sint revocatoriae, necesse est ut in illis sit mentio de priore commissione.
- VII. Si super aliqua causa litera prius impetrantur, & postea alia, non facta mentione priorum iudicibus, donec Romanum pontificem consulant, est supersedendum.
- VIII. Litera per quas ad terminores redditus petit, si in illa nomine sua dignitatis supprimit, nullum ius debent obtinere.
- IX. Si aliquis auctoritate priorum voluerit agentem repellere, quis in posterioribus priorum non est facta mentio, si eis dolo uti possuit, non erit audiendus.

DE EXCEPTIONIBVS.

- I. Licet causa sub certa forma terminanda sit commissa, nibilo minus rationabiliter exceptio est admittenda.
- II. Sententia contra vicarium latata, si alieno nomine possidet, non ei cuius nomine possidet, prauidicat.
- III. Appellatio inter litigantes tantum est inhibita.
- IV. Canonice institutus, si electus fuerit, est restituendus.

DE

ANNO CHRISTI
1179. DE SEPVLTVRIS ET MORTVORVM
voluntatibus.

- I. Licet unicuique, ubi voluerit eligere sepulturam.
- III. Propter debitum, defuncti dif- fentur sepultura.
- II. Liberum est unicuique, ubi voluerit, sepulturam eligere, dum tamen tercia pars iudicij sui illi ecclæsia conseratur, a qua calesti pabulo est refectus.
- IV. Monachi non debent auctoritate propria mortuos in cæmeterio suo sepelire.
- V. Heredes iussa testatoris tenentur adimplere.

DE PRÆEMINENTIA LONDINENSIS
& Eboracensis, & de priuilegiis generaliter &
specialiter indultis, & de eorum abusu
& confirmationibus.

- I. Qui prioris est ordinationis, prior est habendus.
- II. Neuter ab altero debet exigere professionem.
- III. Vniuersæ causæ suffraganeorum Cantuariensis quamvis non iure metropolitico, legationis tamē obtentu ad eum transferri possunt, licet ad eum non sit appellatum.
- IV. Extra prouinciam causa potest delegari.
- V. Interdicti, quamvis non nominatim excommunicati, ab Hospitaliariis possunt sepeliri, &c.
- VI. Si quis contra priuilegia Romanae ecclesie pro aliis indulta, venire presumperit, si qua pro se sint indulta, ea amittere meretur. Hospitaliarii etiam nullo modo debent pregrauari vel molestari.
- VII. Non licet episcopis Hospitaliarios excommunicare vel interdicere, vel eorum oratoria.
- VIII. Et quin in fraternitate Hospitalarie est receptus, nisi interdictus fuerit vel nominatim excommunicatus, Christiana non denegetur sepultura.
- IX. Non licet Hospitaliariis vel aliis priuilegium suum excedere, quia priuilegium meretur amittere, qui precepro abiit presumit.
- X. Non valet priuilegium de re litigiosa impetratam: si autem tempore priuilegii impetrati res litigiosa non fuerit, non licet alicui contra illud venire, nisi speciali interueniente mandato.

DE SPONSALIBVS SECUNDO.

- I. Qui fidem de aliqua ducenda det, sicut postea cognoverit carnaliter, licet aliam matrimonio postmodum sibi copulauerit, prima adherere debet: quia carnis commixtio facit matrimonium, ubi prius nullum fuit.
- II. Contrahere non potest quis cum ea matrimonium, quam viro vivente polluerit adulterio.
- III. De eodem, & quod multum delinquit, qui fidem violat.
- IV. Simplex votum, matrimonium impedit contrahendum, sed non dirimit contractum.
- V. Vir & mulier non sunt una caro, nisi per carnalem commixtionem.

Concil. Tom. 27.

Rrr

VI. Mulier, que se nupturam iurauit, ut nubat non est cogenda. Illa vero, cuius vir cum matre adulterium vel incestum commisit, non viro suo carnaliter coniungi, nec eo viuente cum alio matrimonium contrahere valebit.

VII. Matrimonia seruorum a dominis non sunt irritanda, cum nullus a sacramentis ecclesie sit amouendus. VIII. Qui aliquam lege Canonum duxit, licet non secundum patrie sua legem vel illius, non est propterea ab ea separandus.

DE POTESTATE IUDICVM SECUNDVMO.

- I. Episcopus sententiam a delegato latam potest confirmare, sed eam teneture executioni mandare, reseruata sibi sententia diffinitiva. II. Non debet causa de criminis ali- cui committi terminanda, nisi personae appareant, que velint personam criminis impetrare. Nec licet alicui ecclesiasticum benefi-

- cium habenti, matrimonium contrahere. III. Vnus in causa potest procedere, si id continetur in mandato, lites etiam, que concordia vel iudicio terminantur, non debent suscitari. IV. De seculari feudo non pertinet ad ecclesiam iudicare.

DE IVRE PATRONATV.

- I. Quod ius patronatus non potest vendi. II. Sic curatore ecclesiastis illas, quas habet in custodia, aliquibus contulerit, poterit huins donatio reuocari. III. Non licet delegato aliquem instituere, eo, ad quem institutio pertinet, inscio vel reclamante. Nullis etiam, nisi illis inter quos causa committitur, appellatio- nis beneficium est sublatum. IV. Causa patronatus quia ecclesiastis causis est connexa, non nisi per ecclesiasticum iudicem valet expediri. V. Prior concessio abbatis, conuentu sciente & non contradicente fa- cta, secunda praejudicat, licet con-

- uentus suu exprimat consensum. VI. Non licet canonicis regularibus vel monachis, rectoribus ecclesiarum suarum decadentibus, eas occupare vel censem augere. VII. Promissio de ecclesia non vacante facta, nihil firmitatis habebit. VIII. Si quis timore mortis habitum religionis assumpsit, licet poterit ad seculum redire. IX. Clericus ex dono militis ecclasiam vendicare non potest, sed tantum ius patronatus. X. Si alicui de prima vacante ecclasia promissio fuerit facta, si ea vacante alius postea ad eam fuerit presentatus, non debet propter hoc eius institutio retardari.

DE PACTIONIBVS SECUNDVMO.

- I. Pactio a predecessor facta suc- cessorem non ligat, nisi auctorita- te summi pontificis fuerit confr- mata. Illi etiam ecclesia ab his de-

- cime persoluende, qui ab ea ecclasiastica percipiunt sacramenta. II. Transactio inter accusatum & accusatores super crimine

ANNO
CHRISTI
1179.

facta, nullum robur debet obtinere.

rescripto non comprehendantur,
auctoritate eius conueniri pos-

funt.

III. Libello citationis ante obitum
delegantis proposito, lite post eius
obitum contestata, potest in cau-

sa procedere delegatus. Qui etiam
ad producendos testes inducias po-

stulauit, videtur appellations re-

nuntiare.

salutis, canonicam relinquant

portionem.

I. Appellationi de rebus modicis fa-

ceta, que scilicet infra summam

viginti marcarum subsistunt, non

est deferendum; sed ut intra fines

indices qui suspicione careant,

eligat, appellans est cogendus: a

quibus si quis paritum crediderit

appellantum, ad archiepiscopum

vel primatem vocem appellatio-

nis emittat.

II. Litera a tribus mensibus ante

obitum delegantis impetrata,

eumdem debent tempore successo-

ris sortiri effectum, quem, si ad-

huc ille viueret, habere debuissent.

III. Si litera in narratione facta non

in suspecto loco fuerint abraseri,

non debent propter hoc falsa iudi-

carri. Si vero de appellatione in-

hibita in prioribus, in posterio-

ribus non sit mentio facta, poste-

riores in irritum sunt revocande.

IV. Si mulier a consanguineo viri

sui fuerit polluta, & veneficum

periculum & alias vita insidias

viro machinata, potest inter eos

diuortii sententia promulgari, ita

ut vir ea mortua licentiam ha-

beat aliam ducendi in uxorem.

Ipsa vero sine spe coniugii perpe-

tuo remanebit.

V. Si qui pro evacuando mandato

apostolico ante citationem appelle-

rint, aut alios in possessionem

relitigiosa induixerint, vel se ma-

litiosae subtraxerint, non est eo-

rum appellationi deferendum: sed

illi qui in possessione sunt, licet in

Concil. Tom. 27.

VII. Qui in agritudine ad loca reli-

giosae transtulerint, si in ipsa a-

gritudine deceferint, cogi possunt

& debent, ut personis vel eccl-

esiis, a quibus pabulum receperunt

salutis, canonicam relinquant

portionem.

VIII. Iudex delegatus tam ordina-

rium quam alium ad efficiendum

id quod mandat, cogere potest:

& si obedire noluerit, cum po-

terit punire.

IX. Spontanea abiurationis exce-

ptio sine causa cognitione non est

admittenda: & probatio sponta-

neam negantis renuntiationem,

est recipienda.

X. Si sacerdos occulte aliquos con-

iunxerit, ab officio triennio sus-

pendi debet, quoniam non sunt

occulte matrimonia contrahen-

da.

XI. Si in executione mandati fraus

interuenerit, non potest executor

de toto negotio cognoscere: sed de-

bet incidens questio ad sedem apo-

stolicam referre.

XII. Clericus a laico presentatus,

si ab episcopo non fuerit institu-

tus, & appellauerit; licet alius

postmodum intrusus fuerit, ab

ecclesia debet amoueri, & alius

institui.

XIII. Sic causa, appellatione remo-

ta, sit commissa, & altera pars

appellauerit, non est appellationi

deferendum, nisi appellans ante

citationem iter arripuerit ad se-

dem apostolicam veniendi. Item,

si index super suggestum falsi

- probationes audire noluerit, appellans audiatur. Item ab uno iudicium appellatione remota, in causa procedi non potest, nisi hoc in literis specialiter continetur.
- XIV. Quod nullus ad ecclesiastica beneficia est admittendus, nisi sit electus, & quod filii personarum citra sacros ordines constitutarum, parentibus in ecclesiasticis succedere possunt, si tam merita suffragantur.
- XV. Monachi Cisterciensis ordinis non debent villas, molendina, ecclesias, altaria posidere, fidelitates & hominia suscipere, rusticos & tributarios tenere, nec operam adhibere, ut termini possessionum eorum dilatentur.
- XVI. Qui praefrito iuramento iudicio sibi beneficium absolutionis obtinuit, nisi infra annum appellationem fuerit prosecutus, in pristinam potest sententiam detrudi, & non obstante apostolico iudicio, ecclesia stare compelli.
- XVII. Variantis verbum, testimonium reprobatur.
- XVIII. Potest quis ins quod habuit, suo amittere facto.
- XIX. Is qui presidet, potest votum dispensare.
- XX. Ne quis dicat, Christum non esse aliquid secundum quod homo.
- Hic incipit pars 50. sed nec ipsa titulum habet.
- I. Si res precii modici, qua scilicet animum accipientis alicere vel inuertere non solet, pro electione alicuius vel pro pallio alicui deferendo data fuerit, non propter hoc committitur simonia, nisi interueniat pactum. Item, puer qui a parentibus pecunia interueniente ecclesie offertur, ab eadem ad tempus debet remoueri: sed postmodum non solum ad aliam, sed etiam ad illam potest assumi.
- II. Iudex potest appellantibus terminum prosequenda appellatio-
nis prefigere, vel eos compellere iudicio ecclesie sibi: vel si noluerint, potest eos, appellatione remota, excommunicare.
- III. Propter occultum delictum non est aliquis a promotione repel-
lendus.
- IV. Si quis matrem uxoris sua cognoverit, si id occultum sit, non est ab uxore infia propter hoc separandus.
- V. Licit quis sororem uxoris sua cognoverit, non debet propter hoc ab uxore separari.
- VI. Episcopus cum clero damones inuocante misericorditer agere potest.
- VII. Clerici infra subdiaconatus ordinem constituti, matrimonia contrahentes, ecclesiastico possunt beneficio spoliari: sed si de bonis suis aliqua ecclesias contulerint, ad ipsos redire debent.
- VIII. In legatis testamento ecclie relictis duo vel tres sufficientes testes.
- IX. Ecclesia licite potest sub condicione donari.
- X. Si puer habitum religionis suscep-
perit, & cum voti penitentia, infra 14. annum habitum relin-
quere potest, & ad seculum redire, dum tamen a parentibus non
sit oblatus, nec id unquam ra-
tum habuerit.
- XI. Ecclesia non debet propter alicuius appellationem debitum obsequiis defraudari: canonici etiam faculares debitam in ecclie tenentur facere residentiam.
- XII. Ab itinere Hierosolymitano potest quis absolvi.
- XIII. Si quis habitum religionis metu mortis suscepit, licite ha-
bitum relinquere potest, nisi id ali-

quando ratum habuerit.

XIV. Quod laicus non est in accusationem clerici admittendus. Item, si quis aliquem accusaverit, frater illius non potest postmodum accusare. Item, purgatores alicuius, honesti debent esse & bona opinio, vitamque illius, quem purgare debent, cognoscere & conuersationem.

XV. A voto potest quis absensi, dum tamen eleemosynis redimatur.

XVI. Monachi in accusationem abbatum suorum sunt admittendi, eisque de monasterio expensa necessaria debent administrari. Item contra confirmationem summi pontificis non est aliquatenus iudicandum, nisi nouum emerserit mandatum, aut certum sit, ipsam per falsam suggestionem impetratam.

XVII. Clandestina matrimonia a contrahentibus publicata, ab ecclesia sunt recipienda: genitiique in tali matrimonio, sunt legitimi.

XVIII. Institutiones vel destitutions sine fratum consilio non sunt faciende.

XIX. De eodem, & quod in confirmationibus absentium nomina non sunt scribenda.

XX. Testamenta coram presbytero, vel tribus vel duobus aliis facta, rata sunt & firma.

XXI. Ecclesia adulterio polluta, per adspersionem aquae benedictæ debet reconciliari: & propter peccatum unius, alii purgatio est indicenda.

XXII. Sacerdos infirmum unotantum praesente clero, vel etiam solus, inungere potest. Item, festum beati Matthei in anno bissextili, in primo vel secundo die potest celebrari. Item, mulier

a viro suo pro crimine aliquatenus non est separanda, nisi ubi eam ad maleficia transire contigerit; de viro similiter statuentes.

XXIII. Si vero ad alienas partes se translulerit, ibique per decennium moram fecerit, & redire noluerit, poterit inter ipsum & uxorem eius diuortium celebrari, sed proles ante diuortium procreata est legitima.

XXIV. Raptor dici non debet, qui mulieris habuerit consensum: & post carnis commixtionem matrimonium est perfectum.

XXV. Ea qua propter filium proprium, quem interemerat, a viro est abiurata, eidem viro debet restitui, & ei de commissso pænitentia indici.

XXVI. Confessio coacta non valet. Item, cum causa duobus committitur, sententia unius non valet.

XXVII. Si quis aliquem interficerit, ab altaris ministerio debet cessare.

XXVIII. Propter naturalem frigiditatem, vel alia maleficia, legitime coniuncti non sunt separandi. Item, qui non est aptus debitum reddere uxori, ad matrimonium contrahendum aptus minime reputatur.

XXIX. Ad arctiorem religionem licitum est transire. Item, licet inter aliquos publica & notoria sit parentela, non possunt tamen ab inuicem absque iudicio ecclesie separari. Licet notorium sit & publicum, aliquem cognatam suam duxisse, si non appareant aliqui qui velint matrimonium impetrare, non sunt separandi, nisi in primo vel secundo gradus consanguinitatis sint coniuncti. Decima a laicus iure heredita-

rio non possunt possideri.

XXX. De eucharistia in ore mulieris in carnem versa.

XXXI. Licitum est a sponsalitis recedere, & ad vitam contemplatinam venire. Si quis aliquam petat in uxorem, cuius viri consanguineam se cognouisse dicat, non est inter eos matrimonium contrahendum, nisi sit iuramento firmatum.

XXXII. Si mulier iudicio ecclesiae ab aliquo sit separata, & alii sine contradictione ecclesiae matrimonio copulata, non potest secundus vir ab ea recedere, licet prior vir viuat.

XXXIII. Clerici obtentu patronatus ab ecclesiis canonice acquisitis non sunt amouendi.

XXXIV. Non est ius patronatus vele ecclesiasticum beneficium, nisi requisita episcopi licentia, in foro seculari ab aliquo vendicandum.

XXXV. Laicus ecclesiam spolians est excommunicandus.

XXXVI. Ecclesia iudicat aliquem diris questionibus subiiciendum.

XXXVII. Appellationibus, ut Iudei Christiana mancipia habeant, factis non est aliquatenus deferendum. Item, non licet Iudeis nouas constitueri synagogas, aut altiores, aut ampliores facere, aut preciosiores.

XXXVIII. Lite pendente nihil est innouandum.

XXXIX. Clericis & presbyteris, quamvis fornicariis, quamdiu ab ecclesia tolerantur, licite diuinna officia audiuntur, & alia ecclesiastica recipiuntur sacramenta.

XL. Vbi quis percipit spiritualia, ibi dare debet temporalia.

XLI. Decima non alium ecclesie, in

Videatur
ipse locus.

cuius parochia territorium est, persolui debent. Item, laici clericis vel conuersis decimas de laboribus suis exigere non debent. Item, qui a colonis tertiam vel quartam partem laborum ante solutionem decimatarum recipiunt, decimam de portione sua, scilicet quod colonus de sua, persolue tenetur.

XLII. Si quis per verba de presenti aliquam defonsauerit, licet ea incognita aliam acceperit & cognouerit, ab ea debet separari, & prime adherere. Si vero promissio facta est tantum de futuro, de violatione iuramenti penitentia est iniungenda. Item, lite pendente nihil est innouandum. Item, matrimonium contra interdictum ecclesiae factum, effirritandum. Item, matrimonium pretextu minoris etatis non est dissoluendum, cum malitia supplet etatem. Item, matrimonium vi contractum, nisi postmodum consensus accesserit, potest irritari.

XLIII. In dubiis, vicinie fama est inquirenda: & quod instrumentum ab eo cognitum qui officium gerebat, ratum & firmum est habendum.

XLIV. Iuramentum a iurantibus ad inuicem potest remitti.

XLV. Non baptizatus, vel confirmatus, in baptismio vel christmate alium in suum suscipere non potest.

XLVI. Presbyter ordinatus non baptizatus, debet baptizari, & iterum ordinari; & omnes ab eo baptizati.

XLVII. Mulier a viro separata, dotem debet habere, & post annum alium potest accipere virum.

ANNO
CHRISTI
1179.

XLVIII. *Qui eodem criminis est infectus, contra alium non potest testificari, cum nulli de se confessio, aduersus alium in eodem criminis sit credendum.*

XLIX. *Iudicio ecclesie potest quis pena pecuniaria multari, & questionibus subiici duris.*

L. *Licet aliquis confiteatur, ante matrimonium se uxorem fratris sui cognouisse, nisi hoc publicum sit & notorium, non est propter hoc inter eos diuortium celebrandum. Item, Saracenus mulierem tenens Christianam, est puniendus, & ipsa similiter.*

L I. *Iudicio aquae frigidae purgatus, si fama laborat, & testes non appareant, iterum se debet purgare; quoniam in ecclesiastica iudicia inhibita sunt peregrina. Item, purgatores debent iurare, quia purgatum credunt verum iurasse.*

L II. *Interdicti vel excommunicati si diuina presumperint officia celebrare, perpetuo sunt deponendi, nisi multitudo sit in causa. Multi vero sunt quadraginta.*

L III. *Si excommunicatus lecto & gritudinis detineatur, & propinquus eius pro eo satisficerint, Christianam poterit & debet habere sepulturam.*

L IV. *Vbi pretextu appellationis crimen noscitur committendum, non est appellationi deferendum. Item, si excommunicatus prestito iuramento iudicio ecclesie sibi fuerit absolutus, statim appellans per eamdem sententiam compelli potest vel appellationem prosequi, vel iudicio ecclesie stare.*

L V. *Appellationi de omni grauamine interposita non est deferendum. Si vero de omni grauami-*

ne, quod in una causa potest contingere, fuerit appellatum, est supercedendum.

L VI. *Sacerdos sciens aliquem reum criminis, ad instantiam illius qui damnum passus est, potest eum excommunicare, non tamen potest eum a publicis officiis remouere.*

L VII. *Servus, nisi sit manumissus, non est ordinandus. Si vero aliqua calliditate fuerit ordinatus, est deponendus, dominoque restituendus.*

L VIII. *Impetus de simonia, iurare debet, quod nec ipse, nec alius pro eo, se sciente, precium dedit. Item, purgatores debent iurare, quod credunt ipsum verum iurasse.*

L IX. *Res ecclesiastica iure hereditario non potest possideri.*

L X. *Subdiaconus matrimonium contrahens, non potest promoueri, nec in subdiaconatu tolerari, nisi habitum suscepit religiosus: in minoribus tamen ordinibus potest ministrare.*

L XI. *Filii clericorum, siue geniti sint in sacerdotio, siue non, in ecclesiasticis rebus patribus primo loco succedere non possunt. Si vero unus plures ecclesias, quas pater eius tenuerat, sit adeptus, una, dum tamen sufficiat, debet esse contentus.*

L XII. *Postiores litera prioribus preiudicant, si non sint veritate tacita impetrata.*

L XIII. *Qui, cum non esset sacerdos, Missam publice celebrare presumpsit, non potest postmodum ad sacerdotium promoueri, sed ei potest de misericordia beneficium ecclesiasticum assignari.*

L XIV. *Si sponsalia inter aliquos sint contracta, & alterante car-*

nis commixtionem lepram incurrit, non est alter ad consummandam maritalem copulam cogendus. Si mulier consortium viri propter heresim declinavit, ea scilicet intentione, ut eum ab errore conuertet, eo reuertente, cogenda est matrimonium redintegrare: Si vero iudicio ecclesie fuerit separata, ad recipiendum eum non est cogenda. Mulier quemadmodum & vir, liberam sibi potest preelicere sepulturam. Vbi non inuenitur aliquid diffinitum, consuetudini est reliquendum.

LXV. Si quis diaconus ordine postposito, officium presbyteri suscepit, si id non ex malitia fecerit, competenti tempore ei potest diaconatus ordo impendi, & postmodum poterit in officio sacerdotis permanere.

LXVI. Si quis fuerit infamatus, accusatoribus deficientibus, debet se purgare.

LXVII. Metropolitanus iure metropolitico causas audire non potest, nisi per appellationem ad eum deferatur. Si vero legatus fuerit, uniuersas causas legationis obtentu, licet ad eum per appellacionem deferantur, poterit audire.

LXVIII. Qui de rebus ecclesiasticis nolunt testimonium perhibere, si alias veritas nequieverit elicere, ad id sunt compellendi. Item, si clerici pasti sint iniuriam, & id nequieverint testibus comprobare, licet unius testimonio standardum non sit, tamen propter reuerentiam clericalis ordinis, ipsorum iuramento fides est adhibenda. Item, qui pro absolutione ad sedem apostolicam sunt mittendi, si valetudine prepediantur, ab episcopo possunt absoluiri,

præstito iuramento, quod pristinae sanitati restituti, apostolico conspectui se representent. Item, femineo sexu, pueris, ac senibus libere potest dispensari. Item ecclesia si sanguinis vel semenis effusione sunt pollute, cum proceßione & aquæ benedictæ adspersione sunt reconcilianda.

1. Maioris & sanioris partis debet sententia præualere.
11. Ordinationes ab heresiarchis & ab ordinatis ab eis facta, & alienationes vel inuasiones rebus ecclesiasticis, omni debent firmitate carere. Item, qui iuramentum sponte præstunt de tenuendo schismate, debet suffendi.
111. Nullus debet in episcopum eligi nisi sit triginta annorum, & de legitimo matrimonio natus. Item, nulli regimen ecclesiasticum vel cura animarum est commitenda, nisi vigesimumquinto annum attigerit. Item, archidiaconus debet esse diaconus: decanus, presbyter.
- IV. Pralati in procuracionibus suis non debent subditis esse onerosi, & archiepiscopus quadraginta vel quinquaginta euangelionum numerum in visitatione parochia non debet excedere: cardinales, viginti vel vigintiquinque; episcopi, viginti vel trigesima: archidiaconi, quinque vel septendecani duobus equis debent esse contenti, nec cum canibus venatoriis vel aubibus proficiunt. Item, episcopi non debent subditos taluis & exactiōibus grauare, licet pro magna necessitate moderatum cum caritate auxilium valeant postulare. Archidiaconi vel decani nulla tallias vel exactiones in subditos possunt exercere, &c.

ANNO CHRISTI
1179.

- V. Si episcopus aliquem sine certo titulo ordinauerit, si proprium non habuit, unde sustentari valeat, ei debet necessaria subministrare.
- VI. Ne prelati sine canonica admonitione suspensionis vel excommunicationis sententiā proferant in subiectos: nec subiecti ante ingressum causa in vocem prorumpant appellationis: & ne religiosi, pro cuitanda disciplina appellantes, audiuntur. Item si appellans prosequi appellationem neglexerit, eo qui appellatus fuerat, veniente, debet ei recompensatio fieri expensarum.
- VII. Ne pro personis ecclesiasticis ad sedem deducendis, vel sacerdotibus instituendis, aut mortuis sepeliendis, seu etiam nubentibus benedicendis, vel aliis ecclesiasticis sacramentis aliquid exigatur: & ne noui census a prelatis ecclesiae imponantur, nec veteres augeantur, nec partem reddituum audeant sibi appropriare.
- VIII. Ne ecclesia vel ecclesiastica beneficia alicui tribuantur, vel promittantur, antequam vaccent: & vt vacantes, infra sex menses personis dignis conseruantur.
- IX. Ne ecclesia vel decime de manu laici recipiantur, vel in eis absque licentia episcopi aliqui instituantur: & ne ab eis instituti, ab aliquo sine eo amoueantur: & ne Hospitalarii vel Templarii in ecclesia interdicta, nisi semel in anno, diuina presumant officia celebrare, nec tunc mortuos sepelliant: & ne aliqui ab episcoporum potestate eximantur, obtentu alicuius religionis, nisi se omnino religioni vel fraternitati contulerint, propria relinquentes.
- X. Ne religiosi precio recipiantur, nec peculium habere permittantur: vel in ecclesiis parochialibus ponantur: & de pena contra hoc venientium: & ne aliqua obedientia pro precio alicui trandatur.

DE SIMONIA.

PARS II.

CAPVT I.

*^{Post modic.} Ne merces pro ecclesiæ consecratione recipiatur, vel pro * moniacatione, vel pro sacramentis ecclesiæ, vel pro licentia docendi; Neve prelati vices suas ad causas terminandas, vel regimen ecclesiistarum sub anno precio committant; Neve subditos tallis vexent, vel pena pecuniaria mulcent.

QUONIAM in quibusdam partibus decani vel archipresbyteri ad agendas vices episcoporum seu archiepiscoporum, & terminandas causas ecclesiasticas, sub anno precio statuuntur, quod ad sacerdotum grauamen, & ad subuersiōnē iudiciorum non est dubium redundare, id ulterius fieri prohibemus. Quod si quis de cetero fecerit, nostra auctoritate remoueatur a clero. Episcopus autem qui in sua dioceſi hoc sustinuerit, & eccl-

Concil. Tom. 27.

Sff

^{27. q. 2.}
^{Principi-}
^{mus.}